

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tisztelt Alkotmánybíróság a korábban előterjesztett alkotmányjogi panaszt **IV.464-1/2023. szám** alatt iktatta. Az alkotmányjogi panasz befogadását követően hiánypótlásra történő felhívást eszközölt az Alkotmánybíróság, amelyben arra hívta fel az eljáró jogi képviselőt, hogy a hiánypótlásra történő felhívást tartalmazó irat kézhezvételétől számított 30 napon belül tehetünk a hiánypótlásnak eleget, lehetőleg egységes szerkezetbe foglalva az eredetileg benyújtott panasszal, és közvetlenül az Alkotmánybíróságnak címezve és kézbesítve.

A fentiekre tekintettel, egységes szerkezetbe foglalva az alábbiakkal egészítjük ki a korábban előterjesztett alkotmányjogi panaszunkat a felhívásban előadottakra figyelemmel, a megadott határidőn belül.

Jelezzük, hogy a hiánypótlásra adott módosított és új szövegrészt a továbbiakban nem lehet visszavonni.	Ügykezelő IV/ 00464 - 2 / 2
---	--------------------------------

Tisztelt Alkotmánybíróság!

- az I. fokú Fővárosi Törvény, mint I. fokú Bíróság útján -

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügykörnyebb áttekinthetőség		
IV/ 0 0 4 6 4 - 2 / 2023		
Érkezett:	2023 ÁPR 2 1.	
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 1	Kezelőiroda:

Koleszár Valéria és Budai Dániel

[REDACTED] panaszosok, a Kúria Pfv.III.20.140/2022/6. sorszám alatti rész- és közbenső ítéletével szemben – kívül jegyzett és a jelen kérelemmel együtt igazolt meghatalmazott jogi képviselőnk *(Szűcs Péter Ügyvédi Iroda,* [REDACTED]
[REDACTED] hu)- képviseletében Dr.
Szűcs Péter ügyvéd [REDACTED] útján – az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő, a törvényes 60 napos határidőn belül, amelyben kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria fenti ügyszámon 6. sorszám alatt hozott rész- és közbenső ítéletről – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § (1) bekezdése alapján –

A.) állapítsa meg, hogy a Kúria határozata alaptörvény-ellenes, és ennek okán semmisítse meg a jogsértő határozatot, továbbá a 43. § (2) bekezdése alapján – figyelemmel a r.Pp. 275. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakra –

A.1.) az Alaptörvénynek megfelelő határozatot hozzon és ennek során rész- és közbenső ítéletben helyes indokai mellett hatályában tartsa fenn a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.611/2021/5/II. szám alatti jogerős rész- és közbenső ítéletét, amennyiben minderre nem lát az Alkotmánybíróság lehetőséget, úgy kérjük, hogy

A.2.) az ügyben eljáró Kúriát utasítsa az új eljárásra és új határozathozatalra azzal, hogy a lefolytatandó megismételt kúriai eljárásban a Kúria az Alkotmánybíróság határozatában foglaltak szerint járjon el az AB tv. 43. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint a következő

i n d o k o l á s

alapján.

1.a.) A kérelem eljárásjogi alapja:

A petitumban foglalt határozott kérelem alapja az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § (2) bekezdésben foglalt rendelkezése, **miszerint a bírói döntést megsemmisítő alkotmánybírósági döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni.** A jelen esetben a bíróság előtt folyamatban volt peres eljárás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. rendelkezései szerint került lefolytatásra, ennek okán az eljárásjogi jogkövetkezményeket ezen törvényi rendelkezés szerint kell meghatározni. A felülvizsgálati eljárásban hozott érdemi határozat képezi a jelen alkotmányjogi panasz tárgyát, ennek okán a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó jogi normákban meghatározott jogkövetkezmények alkalmazásának van helye. A r.Pp. 275. § (4) bekezdése szerint a jogsértő határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot kell hozni, amennyiben a döntéshez szükséges tények megállapíthatóak, ennek hiányában a jogsértő határozatot hozó bíróságot új eljárásra és új határozathozatalra kell utasítani

1.b.) Az Alkotmánybíróság hatáskörének megjelölése:

Figyelemmel arra, hogy a hiánypótlásra történő felhívás első pontja szerint az előterjesztett alkotmányjogi panaszból nem derül ki, azaz nem lett megjelölve az az Alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezés, amelyből az Alkotmánybíróság a hatáskörét megállapítja, ezért a beadványunkat az alábbiakkal egészítjük ki, és megjelöljük azon jogszabályhelyeket, amelyek megalapozzák az előterjesztett alkotmányjogi panasz elbírálása vonatkozásában az Alkotmánybíróság hatáskörét:

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az Alkotmánybíróság

„(2) Az Alkotmánybíróság

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;”

Az Abtv. 27. §

„27. § * (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A fenti két jogi norma határozza meg azt, hogy a panaszosok által benyújtott alkotmányjogi panasz tárgyának elbírálására az Alkotmánybíróság hatáskörrel rendelkezik, figyelemmel arra, hogy a benyújtott alkotmányjogi panasz tárgya az, hogy a felperesek Alaptörvényben biztosított jogát sérti a Kúria felülvizsgálati ítélete.

2.) A kérelmezők legitimációja:

A jelen alkotmányjogi panaszt benyújtó személyek a bírósági eljárás felperesei voltak, így az AB tv. 27. § (2) bekezdése szerint érintettnek minősülnek, ezért a keresetelési joguk fennáll. Továbbá a jogerős ítélet sérti a panaszosoknak az **Alaptörvény, Szabadság és felelősség, XXVIII. cikkében** biztosított jogát,

Alaptörvény

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

...

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

és a r.Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban hozott érdemi határozattal szemben sem fellebbezésnek – figyelemmel a r.Pp. 233. § rendelkezéseire – , sem felülvizsgálati kérelem előterjesztésének nincs eljárásjogi lehetősége, ami egyben azt is jelenti, hogy a jelen beadvánnyal támadott kúriai érdemi határozattal szemben nincs helye sem rendes, sem rendkívüli perorvoslatnak, azaz a panaszosok részére jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva, amely megalapozza az alkotmányjogi eljárás megindítását alkotmányjogi panasz előterjesztése útján.

3.) Az alkotmányjogi panasz időbelisége:

Felperesek jogi képviselője részére a Kúria – a Fővárosi Törvényszék, mint I. fokú Bíróság útján – 2022. december 20. napján kézbesítette az Alaptörvényben biztosított alapjogot sértő kúriai rész- és közbenső ítéletet, ennek okán az AB tv. 30. § (1) bekezdésében foglalt 60 napos határidőn belül kerül előterjesztésre a jelen alkotmányjogi panasz.

A kúria rész- és közbenső ítéletének elektronikus letöltésének igazolása a Fővárosi Törvényszéken található, arról felperesek nem kapnak semmilyen bizonylatot.

4.) Adatkezelési nyilatkozat:

Panaszosok az AB tv. 52. § (5) bekezdésében foglaltak alapján úgy nyilatkoznak, hogy az adatok zártan kezelését nem kérik, így az eljárást lefolytató Alkotmánybíróságot feljogosítják, hogy a személyes adataikat teljes mértékben, korlátozástól mentes módon, az 1992. évi LIII. tv., a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok kezeléséről szóló jogszabály rendelkezései szerint kezeljék.

Figyelemmel arra, hogy a hiánypótlási felhívás szerint az indítványozóknak külön kell nyilatkozniuk arról, hogy hozzájárulnak-e a nevüknek a nyilvánosságra hozatalához, ezért a hiánypótlási felhívásnak eleget téve a jelen beadványhoz

✓ h.) szám alatt csatoljuk

a két panaszos önálló nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasszal összefüggésben hozzájárulnak a nevük nyilvánosságra hozatalához.

5.) Az indítványban foglaltakat igazoló dokumentumok csatolása:

- a.) alatt csatoljuk az I. fokú ítéletet 8.P.24.175/2017/74.
- b.) alatt csatoljuk a II. fokú rész- és közbenső ítéletet 7.Pf.20.395/2020/2.
- c.) alatt csatoljuk a Kúriának a jogerős ítéletet hatályon kívül helyező végzését Pfv.III.21.205/2020/7.
- d.) alatt csatoljuk a II. fokú rész- és közbenső ítéletet 7.Pf.20.611/2021/5/II.
- e.) alatt csatoljuk a Kúria rész- és közbenső ítéletét Pfv.III.20.140/2022/6.
- f.) alatt csatoljuk az Alkotmánybíróság ezen peres ügyben az I. fokú bíróság által kezdeményezett eljárásban hozott határozatát.

6.) A jogi képviselet igazolása:

g.) alatt csatoljuk a kívül jegyzett jogi képviselő teljes körű ügyvédi meghatalmazását az alkotmány jogi panasz alapján indítandó eljárásban.

Bejelentjük, hogy a panaszosokat képviselő Szűcs Péter Ügyvédi Iroda **cégkapu regisztrációs adatai** az alábbiak:

Név: Szűcs Péter Ügyvédi Iroda

7.) A támadott kúriai ítéletnek a megsértett Alaptörvényi rendelkezésének megjelölése:

Figyelemmel arra, hogy tévesen lett megjelölve az Alaptörvény azon rendelkezése, amelyet a kúriai döntés sért, és mindezt a hiánypótlásra történő felhívásban az Alkotmánybíróság felhívta a figyelmet, ezért a felhívásnak megfelelően az alábbiak szerint pontosítjuk a megsértett Alaptörvény rendelkezésének megjelölését:

Alaptörvény

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

...

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

8.) Az AB. tv. 29. § szerinti bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény ellenessége:

a.) Előzmények:

I. fokú eljárás:

Panaszosok, mint felperesek keresettel fordultak a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszékhez, mint I. fokú Bírósághoz az [REDACTED] [REDACTED] jogelődje alperessel szemben, figyelemmel arra, hogy az I. r. felperes terhesgondozása során alperes jogellenes és felróható magatartása okán nem került felismerésre a magzat [REDACTED] súlyos fejlődési rendellenessége a terhességének II. trimeszterében, még olyan időben, amikor is a magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. tv. 6. § (3) bekezdése alapján a terhességmegszakítás felajánlására kellett volna, hogy sor kerüljön, és a törvényi határidőn belül időben megtörténhetett volna a terhességmegszakítás, figyelemmel arra, hogy az I. r. felperes élt volna az Mvtv. által biztosított döntési jogával a terhesség további sorsa felett.

Mindezek alapján felperesek kérték, hogy:

„I.) állapítsa meg, hogy alperes a Ptk. 2:43. §-a és 2:51. § (1) bekezdésének a.) pontja alapján I. r. felperes önrendelkezési jogának, a családtervezéshez való jogát, valamint, a teljes, egész és egészséges családban éléshez való személyhez fűződő jogát, míg II. r. felperes családtervezéshez való jogát, valamint a teljes, egész és egészséges családban éléshez való személyhez fűződő jogát megsértette, továbbá

II.) kötelezze alperest, hogy a Ptk. 2:52. §-a alapján, - figyelemmel a 6:519. §-ában és a 6:522. § bekezdéseiben foglaltakra –

- A.) I. r. felperes (Koleszár Valéria) részére saját jogon 11.000.000,- Ft, azaz Tizenegymillió forint sérelemdíj és ennek, a károkozás napjától, azaz 2016. november 29. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 6:48. §-a szerint számított törvényes késedelmi kamatának megfizetésére;*
- B.) II. r. felperes (Budai Dániel) részére saját jogon 11.000.000,- Ft, azaz Tizenegymillió forint sérelemdíj és ennek, a károkozás napjától, azaz 2016. november 29. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 6:48. §-a szerint számított törvényes késedelmi kamatának megfizetésére;*
- C.) I. és II. r. felperesek részére egyetemlegesen 4.302.231,- Ft, azaz Négymillió-háromszázkettőezer-kétszázharmincegy forint vagyoni kártérítés és a lentebb, az egyes címeknél megjelölt napoktól a kifizetés napjáig a Ptk. 6:48. §-a szerint számított törvényes késedelmi kamatának megfizetésére;*
- D.) I. r. és II. r. felperes részére egyetemlegesen 2017. október 16. napjától a jövőre nézve havi 376.610,- Ft, azaz Háromszázhetvenhatezer-hatszázötven forint költség- és jövedelempótló járadék megfizetésére, továbbá*
- E.) Kérjük továbbá az alperest a per költségeiben is marasztalni”*

továbbá a felperesek a jogalapi elbírálás keretében kérték, hogy az I. fokú bíróság állapítsa meg rész- és közbenső ítéletben:

„a.) hogy az alperes megsértette a Ptk. 2:43. §-a és 2:51. § (1) bekezdésének a.) pontja alapján az I. r. felperes önrendelkezési és családtervezéshez való jogát, valamint a teljes, egész és egészséges családban éléshez való személyhez fűződő jogát, míg a II. r. felperes családtervezéshez való jogát, valamint a teljes, egész és egészséges családban éléshez való személyhez fűződő jogát, továbbá

b.) alperes teljes kártérítési felelősségének fennálltát, a felpereseknek az egészségkárosodottan való megszületésből eredő károkért és hátrányokért...”

Az I. fokú Bíróság felperesek keresetét elutasította a 8.P.24.175/2017/74. sorszám alatti ítéletével.

II. fokú eljárás:

Felperesek fellebbezése folytán a II. fokú Bíróság (Fővárosi Ítéltábla) az I. fokú Bíróság ítéletét megváltoztatta, és a **7.Pf.20.395/2020/2. szám** alatt meghozta a felperesi kérelemnek megfelelő rész- és közbenső ítéletét, amelyben a rendelkező részben megállapította, hogy:

*„A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy - az alperes megsértette az I. rendű felperes önrendelkezési és családtervezéshez, valamint a teljes, egész és egészséges családban éléshez fűződő személyiségi jogát, valamint a II. rendű felperes családtervezéshez és a teljes, egész és egészséges családban éléshez fűződő személyiségi jogát; - az alperes felelősséggel tartozik az I-II. rendű felperesek abból eredő káráért, illetőleg nem vagyoni sérelméért, **hogy kiskorú ██████████ egészségkárosodottan megszületett;** - egyúttal mellőzi az I-II. rendű felperesek perköltségfizetési kötelezettségét. Az iratokat a követelés összegére nézve a tárgyalás folytatása érdekében visszaküldi a...”*

Felülvizsgálati eljárás:

Az alperes felülvizsgálati kérelmében **nem az úgynevezett „alapfelnevelési költségek” kárkörbevonását sérelmezte**, hanem a II. fokú Bíróság bizonyítékértékelését támadta, továbbá az indokolási kötelezettségének megsértését állította, és vitatta a kárfelelősségének fennálltát a bizonyítási anyag alapján.

A Kúria a **Pfv.III.21.205/2020/7. szám** alatt hozott **végzésével** a jogerős rész- és közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte, és a II. fokon eljáró Fővárosi Ítéltáblát új eljárásra és új határozathozatalra utasította. Ezen határozatra azért került sor, mert:

„[24] Az elsőfokú bíróság a felperesek által fellebbezett ítéletének indokai között ugyan ismertette a perben kirendelt szakértőknek és a magánszakértőnek a fentiekre vonatkozó ellentétes megállapításait, de az nem derült ki, hogy közülük melyiket fogadta el. A kirendelt szakértők kiegészített szakvéleményéből kiemelte, hogy az alperes által elvégzett első és második trimeszterbeli vizsgálatok során diagnosztizálásuk esetén a bal alkarcsontok csökevényes állapota, továbbá a jobb kéz harmadik, negyedik ujj végpercének csökevényes volta lett volna detektálható. Arra is utalt, hogy a kirendelt szakértők álláspontja szerint olyan objektív adatra nem derült fény, amely az alkarcsontok hiányának felismerése ellen hatott volna, ezért a diagnosztikus tévedés felróható az alperesnek, az alkarcsontok hiányát fel kellett volna ismernie. Ugyanitt hivatkozott azonban a magánszakértőnek arra a megállapítására, hogy mivel a vizsgálatról rögzített adatok szerint a kétséges régió látótérbe került, és ennek a dokumentációban is van nyoma, ezért a diagnosztikus tévedés menthető, a szülők és a vizsgáló álnegatív esettel szembesültek. Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásának további - 6 - Pfv.III.21.205/2020/7. szám részében az Mvtv. 6. § (3) bekezdésének értelmezésével foglalkozott, és az itt meghatározott jogszabályi feltételek fennállását vizsgálta, de anélkül, hogy a diagnosztikai tévedés felróhatóságát megállapította volna. Az e körben kialakított egyértelmű jogi álláspont hiányát támasztotta alá az érdemi döntés összegző, végső indoka is. E szerint a kereset elutasításához az vezetett, hogy ha „a magzati életben fény is derült volna az alkarcsont hiányára (vagy optimális esetben még egy jelzett rendellenességre)”, az az I. rendű felperes számára nem teremtett volna lehetőséget az önrendelkezési jog gyakorlására.

[25] Mindezek miatt a másodfokú bíróság nem tekinthette volna fellebbezés hiányában a másodfokú eljárásban már nem vitathatónak, és ennél fogva általa már nem is vizsgálandónak az alperes felróható diagnosztikai tévedését. Annak nem lett volna eljárásjogi akadálya, hogy a régi Pp. 253. § (3) bekezdésében meghatározott felülbírálati jogkörét gyakorolva a bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól eltérően mérlegelje, vagy akár olyan kérdésben határozzon, amelyben az elsőfokú bíróság nem határozott; ebben az esetben viszont nem lett volna nélkülözhető az ezzel összefüggő indokok kifejtése. A másodfokú bíróság tehát azzal, hogy az elsőfokú bíróságtól eltérő érdemi döntését olyan megállapításra alapította, amelyet az elsőfokú ítélet nem tartalmazott, a

felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyek közül megsértette a régi Pp. 239. §-a alapján a másodfokú eljárásban megfelelően alkalmazandó, az indokolási kötelezettséget rögzítő régi Pp. 221. § (1) bekezdését.

[26] A Kúria a kifejtettükre figyelemmel, a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős rész- és közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.”

Megismételt II. fokú eljárás:

A Fővárosi Ítéltábla ismételten elbírálta felperesi fellebbezést és az ellenkérelmet, és **7.Pf.20.611/2021/5/II. szám** alatt ismételten rész- és közbenső ítéletet hozott, amelynek rendelkező része azonos volt a korábbi – a fentiekben már idézett – rész- és közbenső ítéletben foglalt rendelkező résszel, azaz az alperes teljes kártérítési felelősségét állapította meg a gyermek egészségkárosodottan való megszületéséből eredő károkért és hátrányokért, tehát alperes mind az un. alapfelnevelés, mind az egészségkárosodásból eredő károk megtérítésre egyaránt köteles a 11/2015. EBH. alapján.

„A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy - az alperes megsértette az I. rendű felperes önrendelkezési és családtervezéshez, valamint a teljes, egész és egészséges családban éléshez fűződő személyiségi jogát, valamint a II. rendű felperes családtervezéshez és a teljes, egész és egészséges családban éléshez fűződő személyiségi jogát; - az alperes felelősséggel tartozik az I-II. rendű felperesek abból eredő káráért, illetőleg nem vagyoni sérelméért, **hogy kiskorú ██████████ egészségkárosodottan megszületett;** - egyúttal mellőzi az I-II. rendű felperesek perköltségfizetési kötelezettségét. Az iratokat a követelés összegére nézve a tárgyalás folytatása érdekében visszaküldi a...”

Felülvizsgálati eljárás:

Az alperes felülvizsgálati kérelmében **nem az úgynevezett „alapfelnevelési költségek” kárkörbevonását sérelmezte ismételten**, hanem a II. fokú Bíróság bizonyítékértékelését támadta, továbbá az indokolási kötelezettségének megsértését állította, és vitatta a kárfelelősségének fennálltát a bizonyítási anyag alapján, szinte ugyanazt a felülvizsgálati kérelmet terjesztette elő, mint korábban.

A Kúria a Pfv.III.20.140/2022/6. szám alatt hozott rész- és közbenső ítéletével a jogerős rész- és közbenső ítéletet azzal a „pontosítással” tartotta fenn hatályában, hogy valójában a jogerős rész- és közbenső ítélet rendelkező részét megváltoztatta az alábbiak szerint a kárkör vonatkozásban.

A II. fokú jogerős rész- és közbenső ítélet rendelkező részének releváns része:

„...- az alperes felelősséggel tartozik az I-II. rendű felperesek abból eredő káráért, illetőleg nem vagyoni sérelméért, **hogy kiskorú ██████████ egészségkárosodottan megszületett...**”

A Kúria rész- és közbenső ítélete rendelkező részének releváns része:

„A Kúria a jogerős rész- és közbenső ítéletet **azzal a pontosítással tartja fenn hatályában**, hogy az alperes felelősséggel tartozik kiskorú ██████████ **egészségkárosodásával összefüggésben a felpereseket ért károkért és nem vagyoni sérelemért.**”

b.) A támadott kúriai határozat rendelkezései:

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott kúriai döntés jogi indokolása a 34-49. pont alatt előadottak alatt találhatóak. Ezen pontokban sehol sem szerepel, és a Kúria maga sem állította, hogy az alperes, a kártérítési felelősségének a jogerős rész és közbenső ítéletben meghatározott kárkörre vonatkozó rendelkezést támadta volna, azaz azon oknál fogva lenne jogszabálysértő a jogerős rész - és közbenső ítélet, mert az ún. „alapfelnevelési költségek” nem lennének jogszerűen igényelhetőek, csak az egészségkárosodásból eredő károk megtérítésére van jogi lehetőség.

Nyomatékosan szeretnénk kiemelni, hogy a jelen alkotmánybíróági ügyben nem a 2/2022. Jogegységi döntés jogszerűsége a vita tárgya, hanem annak a jelen ügyre történő eljárásjogi alkalmazhatósága.

Az ítélet 46. és 47. pontjaiban maga a Kúria állapította meg, hogy:

„[46] A felperesek a perben bizonyították azt, hogy az alperes eljárásával okozati összefüggésben keletkezett a kárak azzal, hogy az I. rendű felperes nem gyakorolhatta az önrendelkezési jogát, a terhessége megszakítására nem kerülhetett sor. Az alperes a kimentés körében bizonyíthatta volna, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 77. § (3) bekezdésében előírt magatartás tanúsításával eleget tett az elvárhatóság követelményének, vagyis az elvárható gondosságot tanúsítva megtett mindent annak érdekében, hogy a magzat egészségkárosodása (alkarhiánya) felismerhető legyen. A Kúria a 2015/11. számú elvi határozatában kifejtette: a szülők személyiségi jogát sérti az a felróható orvosi magatartás, amely megakadályozza a magzati károsodás felismerését, és ezáltal nem kerül sor a terhességmegszakítás lehetőségére vonatkozó tájékoztatásra. Az egészségügyi szolgáltató felel a szülőknek azokért a káraiért, amelyek amiatt következtek be, hogy a magzat genetikai rendellenességét nem ismerték fel, és megfosztották az anyát az önrendelkezési joga, a szülőket a családtervezési joguk gyakorlásától.”

[47] Az alperes azt is bizonyíthatta volna a kimentés körében, hogy felróható magatartása hiányában is bekövetkezett volna a kár, vagyis a terhességmegszakításra abban az esetben sem került volna sor, ha a fejlődési rendellenességet az első és második trimeszterbeli ultrahangvizsgálat során felismerték volna. Ezeket azonban az alperes nem tudta bizonyítani, ezért felelősséggel tartozik az abból eredő károkért és nem vagyoni sérelmekért, hogy az I. rendű felperes nem élhetett a terhességmegszakítás törvényben biztosított jogával.

A Kúria a rész- és közbenső ítéletében tehát a 2015/11. számú elvi határozatban foglaltakat tartotta irányadónak. Az elvi határozat egyik lényeges eleme az, - és ezt a Kúria elvi súllyal emelte ki a 19. pontban - hogy az alperes nem csak a fogyatékossgal összefüggő egészségkárosodásból eredő károkért tartozik helytállni, hanem a teljes felnevelés költsége kárkörébe tartozik, tehát olyan kiadások és költségek is beletartoznak a kár fogalmi körébe, amelyek a gyermek megszületéséből és nem a fogyatékossgából származnak. Ezen elvi határozatra alapította a rész- és közbenső ítéletét a II. fokú Bíróság is, és éppen ezért szól úgy a rendelkező rész, hogy alperes **AZ EGÉSZSÉGHÁROSODOTTAN VALÓ MEGSZÜLETÉSBŐL EREDŐ KÁROKÉRT TARTOZIK HELYTÁLLNI.**

„2015/11. számú elvi határozat

[19] A károkozó magatartás következtében az anya nem gyakorolhatta önrendelkezési jogát és emiatt súlyosan károsodott gyermeke született, akinek születésével, létevel okszerűen összefügg a felnevelési költség. Az önrendelkezési jog megsértésének következménye, hogy felmerülnek a gyermek felnevelési költségei, amelyek az orvosi hiba hiányában nem merültek volna fel, mert megfelelő tájékoztatás esetén az anya a törvényben biztosított jogával élve dönthetett volna a terhesség-megszakításról. Ennek hiányában a kártérítés alapjául szolgáló magatartás következtében, a gyermek születésével okozatosan merülnek fel a felnevelésével kapcsolatos valamennyi már bekövetkezett és a jövőben felmerülő költségek, kiadások, amelyek az anya, illetőleg a szülők

vagyonában más által okozott olyan vagyoni hátrányok, amelyek vagyoni kárként érvényesíthetők. Az orvosi mulasztással okozati összefüggésben álló vagyoni kár nem csupán a fogyatékkal összefüggő többletköltséget foglalja magában, a kárként felmerülő költségek szétválasztásának a már kifejtett indokok folytán nincs jogi alapja. Miután pedig a kár önmagában elegendő a kárkötelelem keletkezéséhez, ezért az alperes jogellenes és felróható, egyébként pedig szerződésszegő magatartása miatt a teljes kár megtérítésére köteles, tekintettel arra, hogy az okozás a teljes kárra kiterjed. Az anya és az orvos (egészségügyi szolgáltató) közötti szerződéses jogviszony megsértését jelentette a magzati diagnosztika egyik céljaként tekintett kötelezettség nem megfelelő teljesítése. A szerződésszegés következtében az önrendelkezési jog gyakorlásának megghiúsulása folytán a fogyatékos gyermek gondozásával és felnevelésével együtt járó valamennyi anyagi teher objektív előre látható, adekvát és elismerhető okát adják a szerződés által védett valamennyi következménynek, így annak a gazdasági vagyoni érdeknek, ami hátrányára változik, sérül és ezért kártérítési következményekkel jár a szerződésszegés. Ezek alapján pedig valamennyi, a gyermek megszületésével kapcsolatban felmerülő felnevelési költség olyan kárnak minősül, amelyet a károkozó térít meg, és nem lehet kár csak a fogyatékból eredő többletkiadás. A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 355. §-ának (1) bekezdése értelmében kár a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenés. A kár esetében viszonyítási alap a személy vagyonának korábbi állapota, de lehet olyan előnyösebb állapot, amelynek lehetőségétől a károkozó magatartás fosztotta meg a személyt, illetőleg annak vagyonát. A Ptk. kár fogalmába ez utóbbi helyzet is beletartozik. Az adott esetben a szülők a családjukban a terveik, elhatározásaik ellenére arra kényszerülnek, hogy egészségében károsodott gyermeket neveljenek fel, annak minden költségével. Káruk nem lehet más, mint a felnevelés teljes költsége, hiszen ezt okozta a jogellenes magatartás.

A támadott kúriai rész- és közbenső ítélet mindennek ellenére a rendelkező részt nem pontosította, hanem valójában megváltoztatta azt részben, mégpedig a kárkör meghatározása körében akkor, amikor „azzal a pontosítással” címszó alatt tartotta a jogerős rész- és közbenső ítéletet hatályában fenn, hogy nem az egészségkárosodottan való megszületésből eredő károkért, hanem csak AZ EGÉSZSÉGGÁROSODÁSBÓL EREDŐ KÁROKÉRT áll fenn az alperes teljes kártérítési felelőssége, azaz az általa is elfogadott 2015/11. EBH-val ellentétes módon a kárkört leszűkítette és az alapfelnevelésből eredő károkért való felelősséget elutasította.

A Kúria ítéletében SEMMILYEN INDOKÁT NEM ADTA ANNAK, HOGY EZEN „PONTOSÍTÁST” MI ALAPJÁN ÉS LEGFŐKÉPPEN MI OKBÓL ESZKÖZÖLT. A 48. és 49. pontban annyit rögzített, hogy:

„[48] Az összecszerzési eljárásban a 2/2022. Jogegységi határozat (Jpe.III.60.011/2022/15. szám) alapján kell meghatározni, hogy mi az a kár, amely a szülőket azzal okozati összefüggésben érte, hogy gyermekük egészségkárosodottan született.

[49] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős rész- és közbenső ítéletet a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett anyagi jogi és eljárási jogszabályoknak.”

Tehát a Kúria rész- és közbenső ítéletének 48. pontja szerint a kárkört az összecszerzési eljárásban kell meghatározni, amelyre a 2/2022. számú Jogegységi Döntés rendelkezése az irányadó.

c.) Érdemi indokolás:

A hiánypótló felhívásban az is megjelölésre került, miszerint a benyújtott alkotmányjogi panasz nem tartalmaz kellő indokolást arra nézve, hogy az indítványozók Alaptörvényben biztosított

jogait miért, és mennyiben sérti a támadott bírói döntés. Továbbá felhívták a figyelmet arra, hogy az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének állítása és az alapjogi érveléssel kellően alátámasztott indokolása alapozhatja meg. Ezen túlmenően, arra is felhívták a figyelmünket, hogy az alkotmányjogi panaszt, a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény – ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be, azaz a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel.

Nyomatékosan szeretnénk kiemelni, hogy az általunk előterjesztett alkotmányjogi panasz a Kúriai döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény ellenessége okán terjesztettük elő, részletesen levezettük a fentiekben és kifejtettük, hogy a Kúria a Polgári perrendtartás mely rendelkezéseit sértette meg, amellyel a felperesek alaptörvényben biztosított azon joga sérül, miszerint minden embernek joga van arra, hogy:

„... az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Tehát a jelen Alkotmányjogi panaszban nem kértük az Alkotmánybíróságot, hogy a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatát végezze el, nem kértük, hogy bizonyíték mérlegelési körben a Kúriának kifejtett álláspontját mérlegelje felül, nem tárgya a jelen alkotmányjogi panasznak a Kúria által elvégzett jogértelmezés újra értelmezése. Mindezek alapján a jelen alkotmányjogi panasz olyan elvi jelentőségű, és alapjogot sértő Kúriai eljárást támad, amelynek elbírálására az Alkotmánybíróságnak megfelelő hatásköre, joghatósága van.

A fentiekén túl, a már korábban az alkotmányjogi panaszban előadott indokolást és jogi érvelést az alábbiak szerint egészítjük ki:

Az Alaptörvény minden ember számára alapjogként biztosítja azt, hogy a jogait és kötelezettségeit a polgári perben tisztességes módon bírálják el.

A tisztességes eljárás elve azt jelenti, hogy a bíróság a felperes keresetét a perrendtartás szabályait betartva, az anyagi jognak megfelelő módon bírálja el, azaz:

- ✓ részrehajlás nélkül,
- ✓ a jogszabályok betartásával (tisztességes módon),
- ✓ ésszerű időn belül.

Alaptörvény

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

...

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Álláspontunk szerint az ügy (peres eljárásba vitt kereseti kérelem) elbírálása során akkor valósul meg a „tisztességes módon” való eljárás alkotmányjogi szempontból, ha az ügyet elbíráló bíróság eljárása során és az annak alapján meghozott határozata sem eljárásjogi, sem pedig anyagi jogi szabályokat nem sért, és döntése az eljárásjogi törvényben előírt módon indokolással van ellátva.

A jelen esetben ezen követelménynek a támadott kúriai ítélet egyáltalán nem felel meg, ezért az Alaptörvényben foglalt alapjogot sért az alábbiak szerint és okán:

1.) A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 2. § (1) bekezdése úgy szól, hogy:

„2. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.”

A tisztesség elve azt kívánja, hogy a bíróságok ezen szellemiség jegyében járjanak el, és az eljárást az eljárási szabályok betartásával folytassák le, és a perbe vitt anyagi jog felől jogszerű döntést hozzanak. A PERJOGI FELADATMEGHATÁROZÁS NEM IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁST ÍR ELŐ, HANEM A VALÓSÁGNAK MEGFELELŐ ÉS TISZTESSÉGES JOGSZOLGÁLTATÁST, AZONBAN EZ A JELEN ESETBEN A FELPERESEKET SÉRTŐ MÓDON NEM VALÓSULT MEG.

A tisztességes eljárás fogalmi köre, tehát a jogszabályoknak megfelelő ítélkezést jelenti, és az azt áthágó bírói pervezetés és ítélkezés nem felelhet meg a tisztességes eljáráshoz való alapjog követelményének.

Az Alkotmánybíróság ebben a körben már korábban (3037/2015. (II. 20.) AB végzés) egy döntésében kifejtette, hogy:

„önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot”. A korábbi határozatot idézve: „[a]z Alkotmánybíróság (...) kapcsolta össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi éllel kimondta: »[a] bírói függetlenségnek nem korláta, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel (Indokolás [23])».”¹²
[12] 3037/2015. (II. 20.) AB végzés”

Álláspontunk szerint a Pfv. III. számú Kúriai Tanács sem tett egyebet, mint visszaélt saját függetlenségével, kihasználva azt, hogy a felülvizsgálati döntés ellen rendes bíróság előtt semmilyen jogorvoslati lehetőségnek nincs helye, ezzel azonban a felperesek, panaszosok azon alapjogát sérti a Kúria, amely a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét idézi elő.

2.) Az ügyre hatályos r.Pp. 3. § (2) bekezdése alapelveként írja elő, hogy a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.

A r.Pp. 275. § (2) bekezdése szerint:

„275.§

(2) A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, kivéve, ha a pert hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok áll fenn.”

Az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai ítélet ezen jogszabályi rendelkezést súlyosan megsértette akkor, amikor mindannak ellenére, hogy a felülvizsgálati kérelem nem támadta és nem kifogásolta a jogerős rész- és közbenső ítélet rendelkező részének és az indokolásnak a kártérítési felelősség megállapítása során meghatározott kárkörnek a tartalmi mikéntjét, azonban a Kúria azt – bár pontosításnak titulálva – megváltoztatta és leszűkítette.

Tehát nem lehet az a kúriai bírói eljárás tisztességes, amely a felülvizsgálati kérelem elbírálási korlátairól szóló törvényi rendelkezést figyelmen kívül hagyja, és önhatalmúlag a felülvizsgálati kérelmen túlterjeszkedve megváltoztatja a kártérítési felelősség ténybeli alapját és annak mértékét.

3.) Ezen túlmenően, azért is jogszabálysértő a kúriai rész- és közbenső ítélet, mert a Kúria csak és kizárólag a felülvizsgálatra, a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

Ténykérdés, hogy a Fővárosi Ítéltábla jogerős rész- és közbenső ítélete 2021. október 20. napján kelt.

Az is ténykérdés, hogy a Kúria 2/2022. számú jogegységi döntése ekkor még meg sem született, ugyanis a jogegységi döntés a Magyar Közlönyben 2022. október 14. napján jelent meg, és a jogegységi eljárás kezdeményezése is csak a jogerős határozat után kezdődött, 2022. január 13. napján.

Tehát a Kúria a kártérítési felelősség egyik elemét, a kárkör meghatározást nem volt jogosult az adott peres ügyben megváltoztatni egy olyan jogegységi határozat alapján, amely majd csak egy évvel később született meg, azaz a II. fokú Bíróság azt nem ismerhette, és nem is vehette figyelembe, lévén az nem létezett. Ennek okán a felülvizsgálati eljárásban nem volt érdemben figyelembe vehető egy időközben született jogegységi döntés függetlenül attól, hogy a 2015/11. számú elvi bírósági határozatot a 2/2022. számú jogegységi döntés anulálta, és a teljes felnevelési költség körében meghatározott kárkört az egészségkárosodásból eredő károk megtérítésére redukálta, elvetve az un. alapfelnevelési költség megtéríthetőségét.

Tisztességtelen eljárásnak minősül az a Kúriai döntés, amely a jogerős ítélet felülbírlatakor olyan jogegységi döntés alapján bűjtatottan változtatja meg a jogerős ítélet rendelkező részét, és figyelmen kívül hagyja, hogy a jogerős ítélet meghozatalakor még meg sem született, ki sem hirdették azt a jogegységi határozatot, amelyre a változtatást a Kúria alapította. A Kúria rendkívüli perorvoslat keretében jár el, és ennek során kizárólag csak azt vizsgálhatja a perjogi szabályok szerint, hogy a II. fokú Bíróság jogerős határozatának meghozatala időpontjában a jogerős ítélet megfelelt-e az anyagi-

és eljárásjogi szabályoknak, ideértve az ítélezési gyakorlat egységesítését célzó elvi bírósági határozatoknak, jogegységi döntéseknek.

3.) A Kúria döntése a r.Pp. 275. § rendelkezéseit is sérti az alábbiak szerint:

„275. §

(3) Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

(4) Ha a határozat - a (3) bekezdésben foglalt eljárási szabály megsértésének kivételével - jogszabályt sért, a Kúria a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette, illetve az első fokú határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljárt első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.”

A Kúria döntése megsértette a harmadik bekezdésben foglalt rendelkezéseket, ugyanis a perjogi szabályok szerint, amennyiben a felülvizsgálattal támadott határozat a jogszabályoknak megfelel, úgy a Kúria a támadott határozatot hatályában fenntartja. Azonban ebben az esetben nem lehetséges a rendelkező részt semmilyen szinten és semmilyen módon megváltoztatni. Ezzel szemben, a Kúria „pontosítás” címszó alatt valójában részben megváltoztatta a felülvizsgálattal támadott határozatot, és a kártérítési felelősség egyik elemét, a kárkör terjedelmét lekorlátozta egy olyan jogegységi döntés alapján, amely a jogerős rész- és közbenső ítélet meghozatalakor még nem is létezett, holott a jogegységi döntésnek nincs visszaható hatálya.

Nem lehet tisztességes, és így az Alaptörvényben biztosított jogot sért az a Kúriai döntés, amely a fentiekben jelölt eljárásjogi szabályt önkényesen figyelmen kívül hagyja, és önkényesen olyan jogegységi döntés alapján eszközöl bűjtatott megváltoztatást az ítélet rendelkező részében, amely a jogerős ítélet meghozatalakor még nem is létezett. Mindezzel az Alaptörvény által deklarált jogbiztonságot sértő ítélet meghozatalára került sor, ugyanis visszaható hatálya sem jogszabálynak, sem joggyakorlatot egységesítő jogegységi döntésnek nem lehet.

4.) A Kúria a jogerős rész- és közbenső ítéletet részben hatályon kívül kellett volna, hogy helyezze, és a jogszabályoknak megfelelő új határozatot kellett volna, hogy hozzon, azonban a döntését indokolni lett volna köteles.

A jelen esetben ilyen indokolás a Kúria rész- és közbenső ítéletében nem található, azaz egy szót sem ejt arról, hogy a rendelkező rész „pontosítása” miért volt szükséges és indokolt, holott a r.Pp. 221. § (1) bekezdése szerint indokolási kötelezettség áll fenn.

Az az ítélezés, amely az eljárásjognak az indokolási kötelezettségre vonatkozó törvényi előírását figyelmen kívül hagyja, Alaptörvényi rendelkezésbe ütközik, ugyanis nem lehet tisztességes az a bírói eljárás, amely az eljárásjogi szabályokat áthágva hozza meg döntését.

Tehát nem lehet az a kúriai bírói eljárás tisztességes, amely a felülvizsgálati kérelem elbírálásakor a jogerős rész- és közbenső ítélet rendelkező részét valójában „pontosítás címén” megváltoztatja, azonban ennek anyagi- és perjogi indokát nem adja.

5.) A Kúria döntése a r.Pp. 213. § (3) bekezdése és a Ptk. 6:519. § rendelkezéseit sérti az alábbiak szerint:

A kereseti kérelem jogi alapja a hivatkozott jogi normán alapszik. Az általános kárfelelősségi szabálynak négy kötelező tartalmi eleme van, úgymint a kár, az alperesi magatartás és a kár közötti okozati összefüggés, amennyiben ez fennáll, úgy a kárra vezető magatartás jogellenesnek minősül, valamint a károkozó magatartás felróható mivolta. Ezek közül a jelen esetben a kár meghatározása során érhető tetten a Kúria jogellenes döntése, ugyanis a kár körének meghatározása a jogalapi elbírálásra tartozik, azaz a jogalapi döntés során kell meghatározni, körülhatárolni, hogy az alperes kártérítési felelőssége mely károk, miből eredő károk vonatkozásában áll fenn. A közbenső ítélet eljárásjogi szabályozása szerint a közbenső ítéletben a keresettel érvényesített jog (Ptk. 6:519. §) fennállása kerül megállapításra, amelynek része a kárkör meghatározása. A kárkör azonban nem azonos a kereseti követelés összegével, vagy mennyiségével. Ezzel szemben a Kúria a rész- és közbenső ítéletében,

„[48] Azösszezszerűségi eljárásban a 2/2022. Jogegységi határozat (Jpe.III.60.011/2022/15. szám) alapján kell meghatározni, hogy mi az a kár, amely a szülőket azzal okozati összefüggésben érte, hogy gyermekük egészségkárosodottan született.

anyagi- és eljárásjogi sérelmet megvalósítva úgy foglalt állást, hogy az összezszerűségi eljárásban kell meghatározni, hogy mi a kár, és mindezt az utóbb keletkezett jogegységi döntés alapján kell megtennie az Bíróságnak azzal, hogy már a Kúria itt rögzítette, hogy a szülők kára nem a gyermek egészségkárosodottan való megszületésből eredő kár, hanem csak az egészségkárosodásból eredő károk érvényesíthetőek, ugyanis a jogegységi döntés erről szól. Ha jogelméletileg igaz lenne, hogy a kárkört az összezszerűségi eljárásban kell meghatározni, akkor nem lett volna szükség a Kúria részéről a rendelkező rész „pontositással” történő megváltoztatására, és arra sem, hogy a később keletkezett jogegységi döntés alkalmazását előírja a Kúria.

Tehát nem lehet az a kúriai bírói eljárás tisztességes, és így az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXVIII. cikk 1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás elvét sérti akkor, amikor a felülvizsgálati kérelem elbírálásakor a kárkört jogelméletileg tévesen és jogszabálysértő módon határozza meg és a jogalapi elbírálás helyett az összezszerűségi szakra rendeli a kárfelelősségi kárkör meghatározását mindannak ellenére, hogy a rendelkező részt mégis csak megváltoztatja a kárkör vonatkozásában.

Ebben a körben hivatkozunk az F.) szám alatt csatolt III/1838-48/2020. számú Alkotmánybíróság által hozott végzésre – amely szintén a jelen peres ügy kapcsán keletkezett –, amelyben az Alkotmánybíróság azért utasította vissza az I. fokú Bíróság által kezdeményezett eljárást, mert az I. fokú Bíróság már a per összezszerű szakában terjesztette elő kérelmét, és az általa hivatkozott Mvtv. 6. § (3) bekezdésének az Alaptörvénybe ütközése a per ezen szakában már nem volt vizsgálható, lévén a jogalap ekkor már jogerősen el volt bírálva.

Az Alkotmánybíróság az indokolásának 2.4. pontjában elvi súllyal hangsúlyozta és emelte ki, hogy rendes bíróság előtti perben a II. fokú Bíróság rész- és közbenső ítéletet hozott, amely jogerős, és az anyagi jogerőhöz fűződik hozzá, így a személyiségi jogi sérelem és a kártérítési felelősség jogalapi vizsgálatához visszatérni nem lehet. Ergo az Mvtv. 6. § (3) bekezdésének rendelkezését alkalmazni már nem kell.

Analógiát vonva a jelen esetben azt lehet mondani, hogy az összegszerűségi szakban a Ptk. 6:519. § szerinti kárfelelősség kárköri elemét az összegszerűségi eljárásban már vizsgálni nem lehet, ugyanis a per abban a szakban már csak arra folyik, hogy az adott kártételek mértéke és számszerűsége igazolható-e vagy sem, de az adott kártétel jogi alapját, azaz az azért való alperesi felelősség fennálltát nem lehet az anyagi jogerő tartalmi mikéntje okán újra vizsgálni.

A Kúria súlyos, az ügy érdemére kiható eljárásjogot sértő ítélezése sérti a felperesek Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát a fentiekben levezetettek okán.

Budapest, 2023. április 19.

Tisztelettel:

Koleszár Valéria és Budai Dániel
felperesek

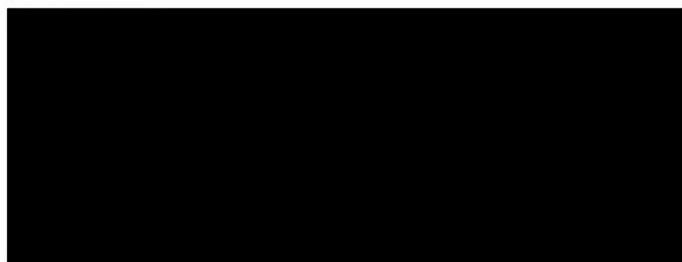
Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: IV/464-1/2023.

**a l k o t m á n y j o g i
p a n a s z
h i á n y p ó t l á s s a l
k i e g é s z í t e t t
e g y s é g e s s z e r k e z e t ű
b e a d v á n y a**

**Koleszár Valéria és Budai Dániel
felpereseknek**

Képviseli:

Dr. Szűcs Péter
ügyvéd

a **Kúria** Pfv.III.20.140/2022/6.
sorszám alatti rész- és közbenső
ítéletével szemben.

Melléklet: H.) alatt csatolva.